

Høring om forslag til ny barnevernlov – høringsuttalelse fra prosjektet DigiBarnevern, kommunal del.

Det vises til at Barne- og likestillingsdepartementet den 4. april 2019 sendte ut «Høring - forslag til ny barnevernslov». DigiBarnevern arbeider med digitalisering av barnevernet i Norge, og kommunal del av prosjektet har gjennom dette gjennomført omfattende behovskartlegging opp mot både ansatte/ledere i norske kommuner samt barn, unge og foresatte med tilknytning til barnevernet med formål å avdekke utfordringer og muligheter i det kommunale barnevernet. Prosjektet består av en rekke ulike fagressurser, bl.a. barnevernsfaglige ressurser med lang og bred erfaring fra kommunalt barnevern, som ytterligere har styrket forståelsen av barnevernets utfordringsbilde.

Vi har fokusert på de temaer som er identifisert gjennom arbeidet i prosjektet, og med dette ikke tatt mål av oss å dekke alle områdene i loven. Følgende hovedtema berøres i vårt innspill:

1. Behandlingsgrunnlag for personopplysninger i forebyggende virksomhet
2. Kommunalt barneverns adgang til å avdekke melding og sak i andre kommuner
3. Kommunal akuttberedskaps (barnevernvakt) adgang til å slå opp registrert barnevernsinformasjon fra samarbeidende kommuner
4. Barnevernets adgang til å ta i bruk rask, enkel og terskelfri kommunikasjon med dagens og fremtidens teknologi
5. Behandling av åpenbart grunnløse meldinger
6. Uklarhet rundt behandling av bekymringsmeldinger vedr. ufødte barn (§ 4-2)
7. Kommunalt barneverns rolle knyttet til bosetting og oppfølging av enslige mindreårige flyktninger
8. Tidspunkt for opprettelse av barnevernssak
9. Presisering vedr. minste inngreps prinsipp
10. Henleggelse av bekymringsmelding

Styringsgruppen for DigiBarnevern kommunal del slutter seg til denne høringsuttalelsen.

DigiBarnevern kommunal del, (heretter DigiBarnevern) ønsker å gi følgende høringsuttalelser:

1. Behandlingsgrunnlag for personopplysninger i forebyggende virksomhet

Kommunen har et saerskilt ansvar for å forebygge omsorgssvikt og atferdsproblemer jf. gjeldene barnevernlov § 3-1. Barneverntjenesten har et spesielt ansvar for å avdekke omsorgssvikt, adferds-, sosiale- og emosjonelle problemer så tidlig at varige problemer kan unngås, og sette inn tiltak i forhold til dette.

DigiBarnevern mener at forebyggende arbeid er svært viktig da det åpner for tidlig innsats, og forhindrer at problemer og vansker utvikler seg og at det blir en barnevernssak.

Definisjonen av forebyggende arbeid er vid. Dvs. at arbeid som kommer inn under denne lovhjemmelen favner blant annet veiledningssamtaler med foresatte, naboer og offentlig ansatte som er bekymret for egne eller andres barn. Det innbefatter også mer systematisk forebyggende arbeid rettet mot spesifikke grupper av barn og unge. Eksempelvis utekontakt/uteseksjon eller lignende som oppsøker barn og unge ute, og andre forebyggende team som gjennomfører fritidstiltak rettet mot barn/unge som deltar etter eget ønske.

For det systematisk forebyggende arbeidet, som er knyttet mot grupper av barn og unge som forebyggende team har tiltak for, vil det være gunstig å ha lovhjemmel for å kunne dokumentere arbeidet sitt på en måte som inkluderer personopplysninger. Dette fordi barna/ungdommene deltar i disse aktivitetene regelmessig/flere ganger, og fordi ansatte har behov for å overlapse informasjon med hverandre da det ofte vil være forskjellige skift som håndterer arbeidet. På den måten vil man sikre bedre kompetanseoverføring mellom skift og ansatte.

DigiBarnevern er usikre på om barnevernlovens krav til forebygging er en tilstrekkelig klar hjemmel til at den gir kommunene behandlingsgrunnlaget for personopplysninger, jf. GDPR art. 6 og 9. I dag registreres disse opplysningene i forskjellig grad i ulike kommuner. Noen kommuner har egne systemer som ivaretar systematisk forebyggende arbeid, mens andre skriver notater i Word som lagres i ordinaer filstruktur. Andre kommuner registrerer ikke personopplysninger knyttet til forebyggende virksomhet.

Riksarkivarens forskrift om utfyllende tekniske og arkivfaglige bestemmelser om behandling av offentlige arkiver: § 7-28 (9)d, sier at barnevernets saker om forebyggende virksomhet knyttet til enkeltindivider skal bevares. Imidlertid er dette altså ikke praksis, da de fleste barneverntjenester i dag ikke har systemer som inneholder mulighet for å registrere personopplysninger som ikke skal rapporteres videre til SSB/KOSTRA og Bufdir (fylkesmannsrapporteringen).

Vi støtter § 13-6 som gir departementet adgang til i forskrifts form å presisere denne adgangen. For kommunene er det viktig at hjemmelen følges opp med en forskrift som sikrer tilstrekkelig behandlingsgrunnlag for personopplysningen innhentet i forbindelse med forebyggende arbeid.

¹ https://lovdata.no/dokument/SF/forskrift/2017-12-19-2286/KAPITTEL_7#KAPITTEL_7

2. Kommunalt barneverns adgang til å avdekke melding og sak i andre kommuner

DigiBarnevern har gjennom sitt arbeid med behovskartlegging avdekket at manglende informasjonsflyt mellom kommuner medfører at barnevernet går glipp av viktig informasjon når de skal ta beslutninger. Der Politi er en statlig instans og dermed har tilgang til relevant informasjon innenfor sitt virksomhetsområde i hele landet er kommunalt barnevern fratatt muligheten til å få informasjon om deres virksomhetsområde der informasjonen foreligger i andre kommuner.

Slik regelverk er i dag vil man kunne «flytte fra» barnevernet ved å flytte til ny kommune, og barnevernet vil da ikke ha verktøyene man trenger for å gi barnet den hjelpen de trenger.

Det er to hovedområder hvor dette informasjonsbehovet gjør seg spesielt gjeldende:

- A. I meldingsfasen å kunne avdekke om det har blitt mottatt melding på samme barn i en annen kommune.
- B. Meldingshåndtering knyttet til kommunesamarbeid om akuttberedskap/barnevernvakt.
- C. I undersøkelsesfasen å kunne avdekke om det finnes melding og/eller sak i annen kommune.

I det følgende vil vi presisere våre forslag/innspill knyttet til hvert av de tre områdene.

- A. I meldingsfasen å kunne avdekke om det har blitt mottatt melding på samme barn i en annen kommune.

Rundskriv og juridiske uttalelser fra statlige organer sier at i løpet av de 7 dagene barneverntjenesten kan bruke til å avklare en bekymringsmelding, så skal man ikke iverksette *undersøkende* aktiviteter. Det innebærer at den aktiviteten barneverntjenesten kan gjøre for å avklare en bekymringsmelding, er å gjøre oppslag i de registrene man har tilgjengelig (DSF, eget fagsystem o.l.), samt å kontakte melder dersom man må få utdypet innholdet i bekymringsmeldingen.

DigiBarnevern mener adgangen til å avdekke hvorvidt det finnes bekymringsmeldinger eller barnevernssak på ett gitt barn i en annen kommune kan være kritisk og bør være tilgjengelig informasjon allerede i meldingsfasen og særlig for å kunne vurdere om en sak haster. Dette for å gi barn og unge riktig hjelp til riktig tid. Spesielt for barnevernvakten/akuttberedskap for en kommune/samarbeidende kommuner, så vil det være viktig å vite om et barn har en aktiv barnevernssak i en annen kommune. For barneverntjenestene vil det være viktig informasjon å vite om barnet har barnevernssaker i andre kommuner når bekymringsmelding skal avklares og om det tidligere er mottatt bekymringsmeldinger på dette barnet i andre kommuner. Dersom barnevernet har muligheten til å få denne informasjonen i meldingsfasen eller i en akutt situasjon, så vil det kunne medføre at flere barn får hjelp fra barnevernet til rett tidspunkt, og at barnevernet håndterer akutte situasjoner på en annen måte enn om man ikke har denne informasjonen. DigiBarnevern ønsker presisert i lovs form at kommunalt barnevern har anledning til å kontakte andre kommuner (gjennom digital forespørsel) for å avklare om vedkommende barn kan ha barnevernssak- eller om det er mottatt bekymringsmeldinger på barnet i andre kommuner. Dersom kommunalt barnevern får denne muligheten, ønskes dette løst i ny digital IT-løsning for barnevernet som prosjektet jobber med.

B. Meldingshåndtering knyttet til kommunesamarbeid om akuttberedskap/barnevernvakt

DigiBarnevern har etablert et delprosjekt som skal få på plass en nasjonal portal for å melde fra om barn man er bekymret for. Dette kommer som følge av svært ulik praksis, informasjon og tilgang til å melde bekymring til kommunalt barnevern. Ettersom dette trolig vil øke andelen bekymringsmeldinger som kommer inn utenfor telefon-/kontortid vil det aktualiseres at barnevernets akuttberedskap/barnevernvakt kan/skal ha en rolle i vurdering av bekymringsmeldinger for å raskt avklare om det er innhold som tyder på at det haster å ta tak i meldingen.

Barnevernets akuttberedskap/barnevernvakt representerer ofte flere kommuner (i noen tilfeller over 20), og har gjennom samarbeid etter kommuneloven anledning til å slå opp i barnevernsmapper i alle disse kommunene.

Dersom barnevernets akuttberedskap/barnevernvakt vurderer bekymringsmeldinger vil de når nytt fagsystem er etablert kunne slå opp informasjon innenfor hele sitt samarbeidsområde, og dermed ha større informasjonstilgang enn barnevernet har på dagtid.

Digibarnevern ønsker en presisering av hvorvidt barnevern som opererer med hjemmel i flere kommuner som følge av et samarbeid etter kommuneloven/annet lovverk i meldingsfasen av en barnevernssak har hjemmel til å slå opp meldinger i fagsystemet innenfor alle kommuner i IKS-et.

C. I undersøkelsesfasen å kunne avdekke om det finnes melding og/eller sak i annen kommune
Undersøkelsesadgangen er begrenset i meldingsfasen i en barnevernssak. Denne begrensningen korresponderer ikke med en tilsvarende begrensning i undersøkelsesfasen. Da har barnevernet undersøkelsesplikt og vide fullmakter til å foreta undersøkelser for å avdekke hjelpebehov, primaert etter samtykke fra sakens parter.

I undersøkelsesfasen kan det være svært relevant å vite om barn eller foreldre har vært involvert i en barnevernssak i en annen kommune da dette både kan avdekke risikoområder, men også gi verdifull informasjon om hvilke hjelpetiltak som er forsøkt og hva erfaringen er med disse.

Per i dag belager man seg i stor grad på opplysninger fra foreldre til barnet for å få informasjon om hvorvidt man har vært involvert i barnevernssaker i andre kommuner. I noen tilfeller vil foreldre holde tilbake slike opplysninger, og barnevernet har da begrensede muligheter til å få informasjon om barnevernssaker i andre kommuner.

1. Digibarnevern ønsker at barnevernet gis adgang til å avdekke hvorvidt det finnes en sak i en annen kommune hvor barnet har vært involvert.
2. Sekundaert ønsker Digibarnevern at barnevernet gis adgang til å avdekke hvorvidt det finnes en barnevernssak i en annen kommune hvor foreldre eller sentrale personer i barnets nettverk har vært involvert.

Begge disse behovene ser prosjektet for seg at kan løses i fagsystemet prosjektet DigiBarnevern etablerer, dersom loven gir adgang til dette.

3. Kommunal akuttberedskaps (barnevernvakt) adgang til å slå opp registrert barnevernsinformasjon fra samarbeidende kommuner

Mange barnevernvakter eller akuttberedskap for barnevernet i samarbeidende kommuner, har ikke tilgang til kommunenes barnevernssystemer, og får dermed heller ikke tilgang til eksisterende skriftlig informasjon om barn som allerede har en barnevernssak i en av kommunene i nedslagsfeltet. I noen kommuner er dette løst ved at det enten er ansatte fra det kommunale barnevernet som jobber turnus for å ha en kommunal barnevernsberedskap, eller at ansatte i barnevernvakten har fått en begrenset tilgang til fagsystemet. I andre kommuner er det ingen slik informasjonstilgang, verken analog eller digital for barnevernvakt. Dette vil i praksis vil si at barnevernvakt må løse akuttoppdrag uten innsikt i tidligere saksforhold knyttet til involverte parter.

Ulik praksis på dette feltet medfører at ansatte i barnevernvakt/akuttberedskap i mange kommuner kan ta avgjørelser som man ikke ville ha gjort dersom man hadde den samme informasjonen tilgjengelig om barna de kommer i kontakt med, som barnevernet har innenfor ordinær kontortid.

DigiBarnevern skal lage en IT-løsning som også dekker behovet for barnevernvakter/akuttberedskap uavhengig av kommunestørrelse og samarbeidsform. Vi ser derfor behovet for en lovhjemmel som presiserer tydelig at akuttberedskaperen - også på tvers av kommunegrensene – kan tilegne seg nødvendig og eksisterende informasjon om barn de kommer i kontakt med, forutsatt at samarbeidsavtalen mellom kommunene åpner for slik myndighetsutøvelse på annen kommunes vegne. Hjemmelen må altså gjelde uavhengig av organisasjonsform på beredskapsområdet i kommunene. (DigiBarnevern forutsetter at kommunene benytter en av de lovlige samarbeidsformene i lovverket hvor myndighetsutøvelse kan overføres.)

DigiBarnevern ønsker at det presiseres at ansatte i barnevernvakt/akuttberedskap gis [delvis] tilgang til kommunens-/de samarbeidende kommunenes barnevernssystemer, og at det presiseres at dette også tillates når flere kommuner har samarbeid om beredskapsarbeidet. Det forutsettes at slik myndighet overføres til barnevernvakt/akuttberedskap i konkrete avtaler mellom kommunene.

4. Barnevernets adgang til å ta i bruk rask, enkel og terskelfri kommunikasjon med dagens og fremtidens teknologi

Det kommunale barnevernet utgjør grensesnittet mellom barneverntjenesten og innbyggere, deriblant barn, unge og foresatte som er involvert i barnevernssaker. Barnevernet har behov for å kunne kommunisere digitalt med barn, unge og foresatte av ulike årsaker, det viktigste fordi det er raskere enn papirpost og enklere å arkivere enn telefonsamtaler.

Lovverket er teknologinøytralt i at det ikke tar stilling til hvilken teknologisk informasjonsbærer man benytter for å kommunisere (papirpost, telefon, sms, e-post etc.). Det er imidlertid en utbredt sedvane i alle deler av offentlig forvaltning at papirpost og telefon kan benyttes til sensitiv informasjon dersom man er sikker på endemottakeren.

- A) DigiBarnevern ønsker å utfordre departementet på om ikke dagens kommunikasjonsformer (post, telefon) kan sammenliknes med andre teknologiske/digitale kommunikasjonsformer. Videre ber DigiBarnevern om at departementet tar initiativ til et rundskriv om kommunikasjon mellom barnevern og barn, unge og foresatte i barnevernet. I dette rundskrivet ber vi om at departementet sammenligner risikoen knyttet til kommunikasjon via post og telefon opp mot risiko knyttet til bruk av SMS, e-post og innbyggerportaler (f.eks.

Min side) med to-faktor-autentisering for sikker innlogging, relatert til personvernbestemmelsene.

- B) DigiBarnevern definerer SMS uten personsensitivt innhold sendt fra et nøytralt telefonnummer som innenfor dagens lovverk. DigiBarnevern ønsker at Departementet kommer med en uttalelse om hvorvidt denne antakelsen er riktig.

5. Behandling av åpenbart grunnløse meldinger

Som følge av lovteksten i § 4-2, andre ledd, har dagens fagsystemer en meldingstype som heter «uten grunnlag». Når denne meldingstypen benyttes, så blir det i dagens systemer kun registrert en bekymringsmelding uten kobling til navn på barn eller foresatte. Den telles kun i halvårsrapporteringen til Fylkesmannen. Disse meldingene arkiveres altså ikke – de makuleres, og de blir ikke journalført. Kommunene bruker denne meldingstypen når de mottar bekymringsmeldinger som de vurderer som sjikane-meldinger, eller når barnet er over 18 år. I dialogen prosjektet har hatt med Bufdir vedr. funksjonalitet i nytt system for barnevernet, så sier Bufdir at alle meldinger skal arkiveres, og at barnevernet ikke kan kassere disse meldingene. Med dagens systemer vil det bety at man ikke kan bruke meldingstypen, men må henlegge bekymringsmeldingen dersom barnevernet mener at den er åpenbart grunnløs. Dersom barnevernet får meldinger på ungdom over 18 år, kan de ikke registrere disse som en ordinær melding i IT-løsningen, siden SSB ikke godtar dette i rapporteringen.

DigiBarnevern ønsker en presisering fra departementet rundt denne problemstillingen, slik at dette blir tydeligere både for kommunene og prosjektet hvordan man skal håndtere åpenbart grunnløse meldinger.

6. Uklarhet rundt behandling av bekymringsmeldinger vedr. ufødte barn (§ 4-2)

I lovarbeider vedr. § 4-2 fremkommer det at barnevernet også kan motta bekymringsmeldinger vedr. ufødte barn. Barnevernet kan ikke starte undersøkelse uten mors samtykke. Dagens rutiner i disse sakene, er dermed at dersom barnevernet ikke får samtykke fra mor til å starte undersøkelse, vil meldingen bli henlagt.

I en tolkningsuttalelse fra Bufdir vedr. problemstillingen knyttet til mottak av meldinger på ufødte barn sier Bufdir at en melding om et ufødt barn kun kan *journalføres* dersom mor samtykker til dette.

Denne uttalelsen reiser igjen spørsmål om hva som menes med ordet *journalføring*. Alle meldinger journalføres i fagsystemene. De journalføres ikke når det vurderes at de er *åpenbart grunnløse*.

DigiBarnevern ønsker en presisering av:

- A. hvorvidt meldinger vedr. ufødte barn som ikke omfattes av § 4-2a (§ 2-4 i nytt lovforslag) kun registreres i fagsystemene dersom mor samtykker til undersøkelse.
- B. hvorvidt det menes at meldinger på ufødte barn (§ 4-2) kun skal journalføres når mor samtykker til undersøkelse. Da vil de i så fall heller ikke fremstå som henlagte i fremtidig IT-løsning, de vil ikke eksistere.

7. Kommunalt barneverns rolle knyttet til bosetting og oppfølging av enslige mindreårige flyktninger

DigiBarnevern skal etablere en IT-løsning som skal dekke saksbehandlere i kommuner som jobber med bosetting og oppfølging av enslige mindreårige flyktninger. Bosetting og oppfølging av enslige mindreårige flyktninger er kommunenes ansvar og beskrives i § 11-8 i nytt lovforslag. Det varierer fra kommune til kommune hvilken hjemmel som benyttes som grunnlag for oppfølging av enslige mindreårige flyktninger. Hvorvidt man benytter §§ 3-4, 4-4 eller 4-12 som hjemmelsgrunnlag for saksbehandlingen gir ulike rettigheter og plikter, noe som igjen medfører ulikt tjenestetilbud. Eksempelvis vil § 4-4 sette krav til tiltaksplan, noe § 3-4 ikke gjør.

§ 4-4, andre ledd er ment for hjelpetiltak, og DigiBarnevern mener at å definere bosetting og oppfølging av enslige mindreårige er langt mer omfattende enn dette leddet er ment å dekke.

§ 4-4, sjette ledd, innebærer frivillighet og gjennom det samtykke fra foresatte. DigiBarnevern mener derfor at denne bestemmelsen ikke kan benyttes med mindre samtykke fra foresatte foreligger, og de krav som stilles til dette (samtykkekompetanse, språklig forståelse, dokumentasjon av samtykket etc.).

§ 4-4, sjette ledd, setter krav til at man vurderer omsorgsovertakelse med en gang etter § 4-12. § 4-12 (omsorgsovertakelse) benyttes sjelden i saker med enslige mindreårige flyktninger, muligens med bakgrunn i at man ikke har noen å overta omsorgsansvaret fra. Det er et paradoks at denne praksisen medfører at *ingen* har omsorgsansvaret for denne gruppen, verken kommunen eller foreldrene.²

DigiBarnevern ønsker en presisering av:

- A) Hvilken lov som hjemler oppfølgingsansvar for enslige mindreårige flyktninger uten annen indikasjon på bekymring, og hva som skal være kriteriene for anvendelse av hhv. § 3-4, § 4-4 og § 4-12 i disse sakene.
- B) Hvorvidt kommunenes tolkning av at § 4-12 kun skal brukes i ytterst få tilfeller er riktig tolkning av loven.
- C) DigiBarnevern foreslår at det lages en særlig bestemmelse som egner seg for å favne bosetting og oppfølging av enslige mindreårige flyktninger uten annen indikasjon på bekymring enn vedtak om bosetting i kommune fra UDI.

8. Tidspunkt for opprettelse av barnevernssak

Dagens praksis er i de fleste kommuner at man oppretter barnevernssak og at barnet får en mappe i barnevernet når det besluttes at en bekymringsmelding skal undersøkes videre. Dvs. at alle barn som kun har en eller flere henlagte meldinger (i en eller flere kommuner) *ikke* har en barnevernssak.

Som følge av DigiBarneverns delprosjekt om IT-løsning for kommunalt barnevern er det svært viktig å få en felles forståelse for *når* et barn faktisk har en barnevernssak, slik at det ikke er noen tvil om dette når ny løsning skal utvikles, og slik at det ikke blir ulik praksis på dette området. Som følge av ulike diskusjoner mellom kommuner og mellom de involverte partene i prosjektet, så er dette alternativene;

² <https://samforsk.no/Publikasjoner/2016/EM-rapport%202016%20-%20webversjon.pdf>

- A. En melding uavhengig av konklusjon, og all videre saksbehandling i barnevernet er en barnevernssak
 - Jf. pkt 3 om åpenbart grunnløse meldinger, så må man også ta stilling til om disse skal oppbevares slik at man kan finne disse igjen og ta de med i vurderingen dersom det kommer nye bekymringsmeldinger på barnet. Dersom svaret er ja, så vil dette kreve journalføring og kanskje også en barnevernssak.
- B. En undersøkelse og evt. videre barnevernstiltak er en barnevernssak

En rettslig tilnærming til å definere en "sak" kan være å ta utgangspunkt i dokumentbegrepet slik dette blant annet er derfinert i forvaltningsloven § 2, men dette vil etter prosjektets oppfatning også blant annet omfatte såkalte grunnløse bekymringsmeldinger. Som allerede beskrevet ovenfor registreres disse ikke på person i flere kommuner i dag og etablerer således ingen "sak". Et utgangspunkt i dokumentbegrepet avviker dermed fra praksis i de fleste norske kommuner.

DigiBarnevern ønsker at departementet presiserer hva som er en "sak" på barnevernrettens området, slik at dette praktiseres likt i landets kommuner. Saksbehandlingssystemet vil da kunne støtte lovgivers syn på hva som er en "sak".

9. Presisering vedr. minste inngreps prinsipp

I høringsnotatets kap. 5.7.2 (Ny lov § 2-2, 3. ledd), som omhandler minste inngreps prinsipp, står det at utvalget foreslår å videreføre i ny lov at «undersøkelser skal gjennomføres så skånsomt som mulig».

I behovskartlegging DigiBarnevern har gjennomført ser vi at dette tolkes på to måter;

- A. Man skal kun undersøke det som tas opp som bekymringsverdige i bekymringsmeldingen konkret.

Man vil da ikke undersøke for å belyse barnets totale situasjon som inkluderer barnets utvikling, omsorgspersoner og miljø. En slik tolkning vil kunne være uheldig, ettersom man da potensielt ikke vil undersøke vesentlige risiko- og beskyttelsesfaktorer som vil kunne påvirke barnets samlede risiko for skjevutvikling og dermed lede til gale beslutninger.

- B. Man kan undersøke alle aspekter man anser nødvendig, men at undersøkelsene ikke har et større omfang enn nødvendig.

I denne tolkningen ligger det at det ikke innhentes mer informasjon, gjennomføre flere samtaler, observasjoner o.a. enn det som er nødvendig da man anser dette å kunne være belastende.

I høringsnotatets kapittel 6.1 står det at barnevernet skal undersøke barnets «helhetlige» omsorgssituasjon og behov. Dette ser imidlertid ut til å være knyttet til familiemønstre og innebaere ønske om økt involvering av begge foreldre.

Prosjektets fagpersoner tolker loven i betydningen B), altså at man har anledning til å undersøke forhold og aspekter som ikke omtales i bekymringsmeldingen for å kartlegge barnets helhetlige situasjon, under forutsetning av at dette anses nødvendig i det konkrete tilfellet.

Mange i ulike nivåer av barnevern i Norge tolker dette etter meningsinnholdet i A).

DigiBarnevern ønsker presisering fra departementet på hva som er riktig tolkning av «undersøkelser skal gjennomføres så skånsomt som mulig».

10. Henleggelse av bekymringsmelding

Viser til høringsnotatets kap. 6.1, hvor det står «*Det er nå lovfestet at henleggelse av en melding uten videre undersøkelse er et enkeltvedtak, som skal begrunnes skriftlig*».

I dagens § 4-2 står det at henleggelse av meldinger skal begrunnes skriftlig.

I dagens § 4-3 står det at avgjørelser om å henlegge en undersøkelse skal regnes som et enkeltvedtak.

Ordlyden i høringsnotatet gir inntrykk av at barnevernet allerede skal henlegge meldinger med et enkeltvedtak. Iht. forvaltningsloven er det klageadgang på enkeltvedtak.

En bekymringsmelding skal gjennomgås innen 7 dager. Den kan gå videre til undersøkelse, eller den kan henlegges. Undersøkelser er for så vidt en undersøkelse av bekymringsmeldingen, men innen fristen (3/6 mnd) er det undersøkelsen som henlegges, ikke bekymringsmeldingen. Det har ikke tidligere vært praktisert klageadgang på henleggelse av bekymringsmelding, men barnevernet fikk altså dokumentasjonskrav knyttet til henleggelse av bekymringsmeldinger i lovendringene som ble innført i 2018.

DigiBarnevern ønsker en presisering av ordlyden i høringsnotatet. Det vil ha store konsekvenser for ny IT-løsning dersom det skal være klageadgang på henleggelse av en bekymringsmelding jf. barnevernloven § 4-2. Siden det refereres til lovendringen som ble innført i 2018 som gjaldt undersøkelser (§ 4-3), og ikke behandling av bekymringsmeldinger, lurer vi på om dette er riktig. Det er ønskelig at ordlyden presiseres, slik at man unngår misforståelser knyttet til behandling av bekymringsmeldinger og behandling av undersøkelser.